

Konferenssi ja minä

Sarah Deeks

Ajattelin ennen, että yleiskonferenssiviikonloppu on pitkä ja pitkästyttävä, mutta kun aikaa on kulunut, olen oppinut rakastamaan ja odottamaan sitä. Yleiskonferenssiviikonloppu voi auttaa meitä latautumaan hengellisesti, mutta on helppoa antaa noiden tunteiden hiipua, kun maanantaina jatkuu normaali elämä. Jotkin seuraavista ideoista ovat auttaneet minua saamaan konferenssista jatkossakin mahdollisimman paljon.

Valmistaudun konferenssiin kirjoittamalla muistiin kysymyksiä, ja kun kysymyksiini sitten vastataan, teen muistiinpanoja. Jälkeenpäin minusta on mukavaa ladata MP3-soittimeeni konferenssipuheet ja musiikki osoitteesta LDS.org, niin että voin kuunnella jonkin

puheen tai laulun, kun hoidan päivittäisiä rutiinejani. Pidän myös *Liahonan* konferenssinumeron tutkimisesta. Alleviivaan omaa lehteäni ja teen sen marginaaleihin muistiinpanoja. Siinä vaiheessa kun seuraava konferenssi tulee, lehteäni on käytetty ahkerasti. Perheemme tutkii perheillassa toisinaan puheita yhdessä.

Vaatii työtä pitää konferenssissa tuntemamme henki mukana ja ottaa jatkuvasti oppia puheista, mutta näin toimiminen on ollut minulle suuri siunaus. Olen saanut hyvin paljon voimaa ja opastusta avuntarpeen hetkinä tutkimalla yleiskonferenssin puheita, ja tiedän, että nuo puheet ovat innoitettuja.

Kirjoittaja asuu Torontossa Kanadassa.

LAPSILLE

Laske ankkurisi

Mikä pitää sinut ankkuroituneena evankeliumiin? Piirrä viiva pojan kädessä olevasta köydestä niihin asioihin, joiden presidentti Uchtdorf sanoi olevan turvallisia kiinnityskohtia ankkurillesi.

